

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, declarat de avocatul Constantin Ciachir, în numele inculpatului

***Galațan Eugeniu Vladimir**, născut la 29 aprilie 1993, originar și locuitor al mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 32, ap. 245, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:*

1) prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 mai 2015, în baza art. 217 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 80 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 14.09.2015 – 06.11.2015,
instanța de apel: 02.12.2015 – 27.01.2016,
instanța de recurs: 13.04.2016 – 08.06.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2015, Galațan Eugeniu a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 06 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

2. Instanța de fond a constatat, că inculpatul Galațan Eugeniu, în scopul consumului personal, a intrat în posesia substanțelor narcotice, și anume heroină, pe care le-a păstrat la domiciliu până la 07 iulie 2015, orele 18.30, când în urma percheziției efectuate în apartamentul nr. 245, bd. Mircea cel Bătrân 32, mun. Chișinău, la balcon, a fost depistat și ridicat un dispozitiv (tub) din staniol, pe care, conform raportului de expertiză nr. 7109 din 16 iulie 2015, se aflau depuneri de substanță narcotică – heroină în cantitate de 0,05 gr., care conform hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2016 privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

În temeiul art. 321 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, care s-a eschivat de la prezentarea în instanță, fiind anunțat în căutare.

Instanța de judecată a constatat, prin probele prezentate de procuror, eschivarea evidentă a inculpatului de la prezentarea în instanță și, cu referire la art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală și art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în ședința de judecată a fost citit procesul verbal de audiere a inculpatului din 28.07.2015 și respectiv 19.08.2015, declarații date în prezența apărătorului în cursul urmăririi penale, prin care inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar ulterior a negat-o.

Instanța a reținut că, necătând că inculpatul nu a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, iar cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Zvertovschi V., Pîrțac A. și Florea D. au declarat similar, că la începutul lunii iulie 2015, împreună cu colegii de serviciu și ofițerul de urmărire penală Crețu R. s-au deplasat în vederea petrecerii percheziției la domiciliul inculpatului. În fața locului, l-au observat pe inculpat ieșind din blocul locativ. S-au apropiat, prezentându-se și aducând la cunoștința inculpatului ordonanța privind autorizarea efectuării percheziției, apoi împreună au urcat în apartamentul inculpatului, unde a fost efectuată percheziția. Inițial, inculpatul a fost întrebat dacă deține substanțe interzise, la care acesta a indicat, că deține un tub de staniol prin care a consumat substanță narcotică. La indicația inculpatului tubul a fost depistat și ridicat, ulterior în frigider fiind depistate pastile de „Diazepam”. Tubul din staniol și pastilele de „Diazepam” au fost ridicate, împachetate și sigilate. Ulterior s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție s. Ciocana, mun. Chișinău împreună cu inculpatul, care a declarat că consumase substanță narcotică anterior întâlnirii cu ei.

Conform procesului – verbal de percheziție din 07.07.2015, în apartamentul nr. 245 din bd. Mircea cel Bătrân 32, mun. Chișinău, la balcon a fost depistat și ridicat un dispozitiv din staniol, care a fost împachetat.

Potrivit raportului de expertiză nr. 7109 din 16.07.2015, depunerile de substanță din tubul din folie de staniol ridicate din apartamentul nr. 245 din bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, constituie substanță narcotică, heroină cu cantitatea de 0,05 gr.

Conform materialelor dosarului, inițial fiind audiat în calitate de bănuț, inculpatul vina în comiterea infracțiunii a recunoscut, instanța reținând anume aceste declarații, concluzionând că cele date în calitate de învinuit au scopul de eschivare de la răspundere penală, deoarece toate probele prezentate de acuzare și cercetate în ședințele de judecată, confirmă cu certitudine vina inculpatului.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că a fost dovedită integral vinovăția inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice prin păstrare, în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7 și 75 - 77 Cod penal, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, că

circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit, că inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în instanță, anterior fiind condamnat, însă antecedentele penale fiind stinse.

Ținând cont de scopul pedepsei penale, și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, că inculpatul a fost condamnat pentru infracțiuni similare, fiind aplicată în privința lui pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă aceasta nu și-a atins scopul prevăzut de art. 61 Cod penal, comițând din nou o infracțiune, neconștientizând fapta comisă, s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, ignorând astfel legea cu intenția de a se eschiva de la răspunderea penală, instanța de judecată a conchis, că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai prin izolare de societate.

Cu referire la argumentul apărării privind achitarea inculpatului, instanța de judecată reține, că cu toate că a fost invocată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor componente de infracțiune, fără a se indica care anume din componente nu este întrunită în speță.

Cu referire la argumentul apărării, că s-a admis o încălcare procedurală și anume, că percheziția a fost autorizată anterior la 10.06.2015, prin încheierea judecătorului de instrucție, fiind efectuată la 07.07.2015, adică posterior autorizării acesteia, instanța a menționat că potrivit prevederilor art. 125 Cod de procedură penală, percheziția urmează să se efectueze în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție, iar în cazul în care nu suferă amânare sau în caz de delict flagrant, percheziția se poate efectua în baza unei ordonanțe motivate a procurorului, fără autorizația judecătorului de instrucție, urmând ca acestuia să i se prezinte imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la terminarea percheziției, materialele obținute în urma percheziției, indicându-se motivele efectuării ei. Judecătorul de instrucție verifică legalitatea acestei acțiuni procesuale.

Astfel, legea prevede doar faptul că percheziția urmează a fi efectuată în baza încheierii judecătorului de instrucție, dar nu stabilește în ce termen după autorizare poate să fie făcută, prevederea legală referindu-se doar la termenul de 24 ore, când percheziția a fost efectuată fără să fie autorizată de judecătorul de instrucție, necesitând autorizarea ulterioară în cazul stabilirii legalității efectuării ei.

În acest context, invocările apărării sunt aserțiuni care nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, or, prin probele administrate în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine vina inculpatului și prezența în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiune, încălcările procedurale invocate fiind neîntemeiate.

3. Avocatul Constantin Ciachir a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei componente de infracțiune în acțiunile sale.

Apelantul a invocat că învinuirea inculpatului a fost aranjată de colaboratorii serviciului antidrog din Inspectoratul de Poliție Ciocana, mun. Chișinău, din cauza neonorării obligațiilor de remunerare pentru condamnarea anterioară la o pedeapsă non privativă de liberate.

Instanța de fond a încălcat prevederile art. 8 Cod de procedură penală, interpretând toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în detrimentul inculpatului.

Ordonanța de percheziție a fost emisă la 09.06.2015, încheierea privind autorizarea percheziției a fost emisă la 10.06.2015, iar procesul – verbal de percheziție s-a efectuat la 07.07.2015, fără a-l asigura pe inculpat cu avocat, ceea ce denotă, că acesta a fost un aranjament de ticluire a învinuirii, contrar prevederilor art. 19 Cod de procedură penală.

Potrivit raportului de expertiză nr. 7109 din 16.07.2015, depunerile de substanță din tubul din folie de staniol ridicate din apartamentul 245 din bd. Mircea cel Bătrân 32, mun. Chișinău, constituie substanță narcotică, heroină cu cantitatea 00,05 gr., aceasta trezind nedumeriri privind precizia depistării greutății (masei) substanței narcotice.

Atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată nu au determinat furnizorul de substanțe stupefiante, așa cum acesta se află sub protecția serviciului antidrog.

Inculpatul nu prezintă pericol social, având în vedere că infracțiunea comisă se califică conform art. 16 alin. (2) Cod penal, ca infracțiune ușoară, iar antecedentele penale sunt stinse conform art. 111 Cod penal, fiind astfel condamnat neîntemeiat la privațiune de libertate pe un termen de 6 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut, că în ședința de judecată în apel, inculpatul nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare conform încheierii din 13.10.2015. Potrivit informației parvenite de la Inspectoratul de Poliție Ciocana, mun. Chișinău, în privința inculpatului a fost pornit dosarul de căutare nr. 2015480267 și la moment se întreprind măsuri în vederea stabilirii locului aflării și reținerii lui. Procurorul a prezentat informația din baza de date „Acces”, care atestă, că inculpatul la 20 august 2015, a trecut frontiera de stat la punctul de trecere PTF Leușeni – Albița.

Conform art. 321 alin. (2) pct.1) și alin. (6) Cod de procedură penală, în urma audierii poziției procurorului și avocatului, instanța de apel a dispus judecarea apelului în absența inculpatului, care se sustrage de la judecată.

În ședința instanței de apel, au fost verificate probele examinate în ședința instanței de fond, și anume: declarațiile martorilor Zvertovschi V., Pîrțac A. și Florea D., procesul – verbal de percheziție din 07.07.2015, raportul de expertiză nr. 7109 din 16.07.2015.

Instanța a statuat că procesul – verbal de percheziție din 07.07.2015, este întocmit în conformitate cu prevederile art. 125 alin. (4) și 131 Cod de procedură penală.

Prin încheierea din 10.06.2015, judecătorul de instrucție a confirmat rezultatul percheziției, aceasta nefiind atacată în procedura prevăzută la art. 313 Cod de procedură penală.

Mai mult, procesul – verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și procesul – verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale, conțin mențiunea inculpatului și a avocatului că obiecții și cereri nu sunt, astfel la finalizarea urmăririi penale, partea apărării nu a contestat legalitatea actelor efectuate, inclusiv și a procesului – verbal de percheziție din 07.07.2015.

Atât urmărirea penală, cât și judecata în fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate, și anume: declarațiile martorilor Zvertovschi V., Pîrțac A. și Florea D.; procesul – verbal de percheziție din 07 iulie 2015, conform căruia în apartamentul nr. 245 din bd. Mircea cel Bătrân 32, mun. Chișinău, la balcon a fost depistat și ridicat un dispozitiv din staniol, care a fost împachetat în pachetul nr. 1; raportul de expertiză nr. 7109 din 16.07.2015, conform căruia depunerile de substanță din tubul din folie de staniol ridicate din apartamentul 245 din bd. Mircea cel Bătrân 32, mun. Chișinău, constituie substanță narcotică, heroină cu cantitatea de 0,05 gr.

Cu referire la argumentul apărării privind achitarea inculpatului, instanța de apel a indicat, că deși a fost invocată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor componente de infracțiune, nu s-a specificat care anume componentă nu este întrunită în speță.

La fel, instanța a conchis că este neîntemeiat și argumentul apărării, că s-ar fi admis o încălcare procedurală și anume, că percheziția a fost autorizată anterior la 10.06.2015, prin încheierea judecătorului de instrucție, fiind efectuată la 07.07.2015, adică posterior autorizării acesteia, instanța menționează, că potrivit prevederilor legale, art. 125 Cod de procedură penală, percheziția urmează să se efectueze în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție, iar în cazul în care nu suferă amânare sau în caz de delict flagrant, percheziția se poate efectua în baza unei ordonanțe motivate a procurorului, fără autorizația judecătorului de instrucție, urmând ca acestuia să i se prezinte imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la terminarea percheziției, materialele obținute în urma percheziției, indicându-se motivele efectuării ei. Judecătorul de instrucție verifică legalitatea acestei acțiuni procesuale.

În acest context, invocările apărării sunt aserțiuni care nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, or prin probele administrate în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine vina inculpatului și prezența în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiune, încălcările procedurale invocate fiind neîntemeiate.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția dată.

Instanța de apel a notat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sânt valorificate aspectele de fapt și de drept relevante pentru aflarea adevărului, așa după cum și s-a procedat în speță.

Instanța de fond, corect a concluzionat determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componente de infracțiune în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea substanțelor narcotice, în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, corect concluzionând că atingerea scopului pedepsei se va

asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoarea. Corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, în sentință fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și scopul pedepsei.

Instanța de apel, a statuat că instanța de fond a motivat amplu și temeinic sentința pronunțată cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din CEDO.

5. Avocatul Constantin Ciachir, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei componentei de infracțiune în acțiunile sale.

Recurentul a invocat, că învinuirea inculpatului a fost ticluită prin provocare de către colaboratorii serviciului antidrog din Inspectoratul de Poliție s. Ciocana pentru neonorarea obligațiilor de remunerare pentru condamnarea condiționată la o pedeapsă non privativă de liberate.

Ordonanța de percheziție a fost emisă la 09 iunie 2015, încheierea privind autorizarea percheziției a fost emisă la 10 iunie 2015, iar procesul verbal de percheziție s-a efectuat la 07 iulie 2015, fără ca inculpatul să fie asigurat cu avocat, astfel, a fost ticluită o provocare din partea colaboratorilor poliției care au așteptat transmiterea tubului de staniol către inculpat de către agentul colaboratorilor de poliție.

Atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată nu au depistat furnizorul de substanțe stupefiante, ceea ce denotă că această persoană colaborează și se află sub protecția colaboratorilor de poliție.

Inculpatul nu prezintă pericol social, având în vedere că infracțiunea comisă se califică conform art. 16 alin. (2) Cod penal, ca infracțiune ușoară, iar antecedentele penale sunt stinse conform art. 111 Cod penal, fiind astfel condamnat neîntemeiat la privațiune de libertate pe un termen de 6 luni.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că faptei comise i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificată esența circumstanțelor că faptei comise i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, cea corectă, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept la compartimentul dat.

Mai mult, recurentul menționează că ar fi fost încălcate pe caz mai multe norme de procedură penală, dar nu reproduce conținutul lor, lipsind și analiza respectivă în raport cu împrejurările concrete constatate de instanțe și enunțate în descriptivul hotărârilor atacate.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul avocatului din recursul ordinar, că inculpatului i-ar fi fost *tichuită o provocare* de către colaboratorii poliției, care au așteptat transmiterea tubului de staniol către inculpat de către agentul colaboratorilor de poliție, nu a fost invocată și în apel (*pct. 3., 5. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar în aspectul dat nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Zvertovschi V., Pîrțac A. și Florea D., procesului – verbal de percheziție din 07 iulie 2015, conform căruia în apartamentul inculpatului, la balcon, a fost depistat și ridicat un dispozitiv din staniol, care a fost împachetat, raportul de expertiză nr. 7109 din 16.07.2015, conform căruia depunerile de substanță din tubul din folie de staniol ridicate din

apartamentul inculpatului constituie substanță narcotică, heroină cu cantitatea de 0,05 gr., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele corect au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Cu referire la argumentul recurentului că ordonanța de percheziție a fost emisă la 09 iunie 2015, încheierea privind autorizarea petrecerii percheziției a fost emisă la 10 iunie 2015, iar procesul verbal de percheziție s-a efectuat la 07 iulie 2015, fără ca inculpatul să fie asigurat cu avocat, se reține că acțiunile nominalizate sunt conforme prevederilor art. 125 alin. (3), 127 alin. (7), 301 alin. (2) Cod de procedură penală, care prescriu că percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție. Dacă persoana la care se efectuează percheziția solicită prezența apărătorului, acțiunea procesuală se întrerupe până la prezentarea apărătorului, dar nu mai mult decât pentru 2 ore. În caz de urgență determinată de riscul de pierdere, alterare sau distrugere a probelor ori de pericolul pentru siguranța persoanei la care se face percheziția sau a altor persoane, percheziția continuă, cu indicarea motivelor în procesul-verbal.

Or, reproșul recurentului că percheziția ar fi fost efectuată fără ca inculpatul să fie asigurat cu avocat, nu este argumentat în niciun fel în raport cu normele de procedură penală, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a verifica detaliat presupunerile recurentului în aspectul dat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Ciachir, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în privința inculpatului Galațan Eugeniu Vladimir, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco